

DARBININKĖ

LIETUVIŲ DARBININKŲ SUSIVIENIJIMO AMERIKOJE MĖNESINIS LAIKRAŠTIS

No. 1

Brooklyn, N. Y., Rugpjūtis (August), 1932

Kaina 5c

Metai XVI

Bjaurus Melas Prieš Komunistus

PONTIAC, Mich. — Kad nusiplauti rankas nuo atsakomybės už bankų bankrūtavimą, buržuazija surado nusidėvėjusį argumentą, būk "raudonieji kalti," esą jie palaidžia paskalus apie bankų bankrūtą.

W. Z. Foster, Komunistų Partijos kandidatas į A.J.V. prezidentus atsako į tą purviną šmeižtą sekamai:

"Komunistai nėra nusistatę pradėti atskirų bankų puolimą. Jis taip pat užginčijo buvimą Komunistų Partijos policijos skelbiamo "raudonųjų suokalbininko" George Rowland. Jisai toliau pareiškė:

"Mes žinome, kad užsidarius bankui, stambieji kapitalistai suranda, kaip apsaugoti savo įdėlius ir visa sunkenybė puola ant smulkiųjų depozitorių. Jei valdininkai nori surasti kriminalistus bankų naikintojus, kurie apiplėšia darbininkus, tepajieško jų Amerikos Bankierių Sąjungoj ir kitose didžioje kapitalistų organizacijose.

Berkman Svekina LDSA

Būdama Mass. valstijoje, d. Karosienė aplankė ligoninėje esančią d. Edith Berkman. Draugė Berkman, nors spėkoms silpna, bet dvasioje stipri. Ji įsitikinusi, kad darbininkų vienybė ir kovingumas atidarys kalėjimo duris jai ir visiems darbininkų klasės kovotojams.

Edith Berkman

Darbininkų protestai laikinai išgelbėjo d. Berkman nuo deportavimo, tačiau Darbo Sekretoriaus Doak agentai neduoda jai ramybės. Jie pasirengę bile kada pagrobti d. Berkman ir išde-

HOOVERIO VALDŽIA KRAUJUOS PAPLUKDĖ BEGINKLIUS VETERANUS

Vienas Užmuštas, Daug Sužeistų, Suvarstyti Kuldomis ir Durtuvais, Virš 100 Areštavo

Prieš pasaulinio karo veteranus panaudotos visos karo priemonės; policija ir kazokai be pasigailėjimo daužė ir trempė eks-kareivius, jų žmonas ir kūdikius. Užsiūsta kariuomenė su tankomis, gazinėmis bombomis ir kitais karo įrankiais. Del didesnės panikos—padegė kempes. Iškilus virš 200 pėdų liepsna ugniniais liežuviais grąsino bėgantiems nuo švino ir durtuvų alkaniems pageltusiems veteranams ir jų kūdikiams. Verksmas iš miego prikeltų kūdikių ir šauksmas išgąsdintų motinų girdė-

josi plačioj apylinkėj Washingtone ir visos šalies darbininkai neužmirš kruvinojo ketvirtadienio, liepos 28 d. skerdynių.

Komunistų Partija reikalauja atšaukti armiją; panaikinti išvijimo įsakymą; tuojais išmokėti bėgusiems sušaukiant tam tikrai specialę Kongreso sesiją; laukia darbininkus skelbti griežtą protestą prieš tiksliai suplanuotą užpuolimą ant alkanų eks-kareivių; ragina vesti kovą prieš naują imperialistinį karą.

Prostitucija—Išnaudojimo Sistemos Padaras

Naujai įsisteigus Sovietų valdžia, 1918 m. surado, kad Maskvoj buvo 25 tūkst. registruotų prostitutų, neįskaitant tų, kurios iš slaptos prostitucijos darėsi sau pragyvenimą. Dabar prostitutė ten didelė retenybė, ir miestas tikisi visai nuo jų apsivalyti artimoje ateityje.

Kapitalistinėse šalyse darbininkės, bado verčiamos, papuola prostitucijos vergijon. Kartą patekus—jau nėr galimybių pasiluosuoti, nes valdžia vieton pagelbėti joms—persekioja. Sovietuose kas kita. Ten jas mokina amatų, mokslo ir duoda atsakomungus darbus, kaip fabrikuose, taip ir draugijiniame gyvenime. Tuo būdu jos perdirbamos iš silpnų ir šalį apsunkinančių nelaimingų vergių į savimi pasitikinčias ir naudingas šalies budavotojas.

portuoti į Pilsudskio budelių nagus. Draugė Berkman ragina kelti dar stipresnį protestą prieš bjaurų Dies bilių, kuris kėsinasi deportuoti visus revoliucinius darbininkus, ir tuomi sulaužyti darbininkų kovotojų eiles, o paskui dar labiau išnaudoti.

Draugė Berkman prisiminė LDSA kuopų skaitlingus protestus ir drauges ją atlankiusias kalėjime. Ji linki, kad kovinga lietuvių darbininkų organizacija išaugtų į masinę ir vadovaujančią spėką, kad ji dar labiau susirištų su tarptautiniu darbininkų judėjimu, ir tuo būdu galėtų sekmiau ir stipriau pareikšti savo protestą prieš darbininkų persekiojimą ir badu marinimą. Jinai žadėjo parašyti į Darbininkę, kada kiek sustiprės.

Prūseikos "Masės" Nyksta, Generolai Šaukiasi Policijos

ST. LOUIS, Mo. — Prūseikos-Bacevičiaus šalininkai sumanė "pamokinti" LDS 120-tos kuopos narius, kurie neseka paskui juos, norėta uždėti nariams "bausmes" net iki \$5 ir iki pusmečio suspensdavimu. Nariai pasipiktino ir diktatorišką pirmininką prašalino nuo pirmininkavimo pareigų.

Pirmininkas, išbėgęs, atsivedė 3 policistus, o vėliau pribuvo dar 27. Sklokininkai pirštais rodė į tūlus darbininkus, sakydami, kad jie komunistai. Policija, radus darbininkus ramiai susirinkimą laikinčius, išėjo, tokiu būdu įsikarščiavę Prūseikos generolai "masių suvaldyti neįveikė."

Darbkor.

Policijos Žiaurumo Aukos

SPRING LAKE, N. J. — Jau na darbininkė Elsa Eckert ir jos 6 metų dukrelė rasta garadžiuje nusizudžiusios gazolino dujomis. Laiške, pasiųstame tūlo kapitalistinio laikraščio redakcijai, jinai rašo, kad jos vyras A. W. Eckert, buvęs pasaulinio karo veteranas matęs automobilių nelaimę. Policijos tyrinėjimas del įvykusios nelaimės buvęs toks žiaurus, jog jos vyras neišlaikė—prarado protą ir tuomet prasišalino iš namų. Tas įvykis taip atsiliepė į vargšę moteriškę, kad netekus lygsvaros nusizudė sykiu su kūdikiu.

Tai didelė tos darbininkės klaida. Saužudystėmis policijos žiaurumo nei kitų skriaudų neprašalinsim. Reikia stoti į kovojančių darbininkų eiles ir be perstojimo veikt, kad nušlavus visą kankinimų ir išnaudojimo sistemą.

Kruvinoje Kovoje Laimėjo Pašalpos

ST. LOUIS, Mo.—Liepos 11 d. 15,000 bedarbių vyrų, moterų ir vaikų susirinko prie miesto rotušės reikalaudami, kad miestas šelptų 100,000 bedarbių esančių St. Louis mieste. Juos užpuolė apie 200 ginkluotos policijos, apie 20 pavojingai sužeidė, komitetą suareštavo. Policijos vadinas "third degree" kankinimas taip pat kėlė areštuotus, kad vienas darbininkas, Thomas Breezly, nusizudė. Daugelis areštuotų nu-teisti užsimokėti po \$50 baudos.

Komunistų Partijos ir Bedarbių Tarybos vadai išleido pareiškimą pasmerkiantį majorą Miller ir jo policiją už gyvybę T. Breezly, taip pat už pašovimą 4 ir sužeidimą daugelio darbininkų.

Pasekmės, buonstracijos, miestas g' pasidžiaugti 90 tuojuatinei bet kurios prikla

Dievas Nesurvaldo --- Pasišaukė Policiją

SYRACUSE, N. Y. — Švento Jono vardu stačiatikių bažnyčios dalis parapijonų sukilo prieš savo kirpiką—dvasišką tėvelį. Vieton šaukti dievą, kad sudraustu neklaužadas kunigas pasikvietė slaptąją policiją, kuriai esant parapijonai nedrįso sukilti. Policija ir rinkliavą bažnyčioj atliko. Sukilėliams pareikalavus surinktų aukų—jos nugabentos į policijos stotį, iš kur, be abejo, sugrįš pas kleboną.

Je, policija tai apgina dvasiškus piemenis nuo avelių, o tas senis dievas nė krust. Jei ne policija—"piemenėliams" būtų riestai.

Clara Zetkin

Liepos 5-tą dieną jai suėjo 75-ki metai amžiaus.

DARBININKĖ

THE WORKING WOMAN
Lithuanian Monthly Paper

Published by the
Lithuanian Working Women's Alliance
of America

Editor and Manager Stephanie Sasna
Subscription: 50c a year; single copy 5c
Address: 46 Ten Eyck St., Brooklyn, N.Y.

Entered as second-class matter October 5, 1916, at the Post Office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

Milioni Darbininkų Kenčia nuo Pereito Karo

Nespėjo darbininkų klasės motinų, tėvų nudžiūti ašaros nuo blakstienų; nespėjo užgyti žaizdos, kurias atvėrė pereitas imperialistinis karas; dar žemė tebėra permirkus mūsų sūnų, vyrų, brolių krauju, o imperialistai rengia kitą karą.

Dešimts milijonų sveikų jaunų vyrų žuvo pereito karo lauke, kita tiek išmirė nuo įvairių limpančių ligų kareivinėse, be jokios daktariškos pagalbos. Dvidešimts milijonų kareivių sugrįžo iš karų lauko paliegėliais, ubagais, be rankų, kojų, išdegtomis akimis. Tikri gyvi lavonai, netinkanti jokiam naudingam darbui. Taipgi didelis skaičius kareivių išėjo iš proto. Pilni ligonbučiai prigrūsti bepročiais kareiviais visose šalyse.

Yra tokių ligonbučių ir Amerikoje, vienas iš jų yra netoli Plainfield, N. J., laukuose. Kartą teko važiuoti pro šaltu bučio ir tuo laiku pasitiko bepročius pasivaigalinti.

Yra tokių ligonbučių ir Amerikoje, vienas iš jų yra netoli Plainfield, N. J., laukuose. Kartą teko važiuoti pro šaltu bučio ir tuo laiku pasitiko bepročius pasivaigalinti.

gynys: visi dar ne... išdžiūvę, pageltę, rėkia—spiegia ne savais balsais, net graudu žiūrėti. Tie milijonai kareivių, kurie žuvo karo lauke, arba liko invalidais, jie ne buržuji, ne kapitalistų sūnūs—darbininkų moterų vyrai ir broliai. Jie ėjo į karą apimti patriotizmo svaigulio dvasios, patriotiškos neapykantos, idant užmušti kitos šalies tokius pat kareivius, kaip jie patys. O dar kiti po prievarta buvo varomi.

Šiandien imperialistai didžiausiai trokšta išprovokuoti karą prieš Sovietų Sąjungą. Jų troškimai užpulti vienintelę viso pasaulio darbininkų tėvynę ir paskandinti kraujuose. Sunaikinti vienintelę šalį, kurią darbininkai patys valdo ir savo būvį sparčiai gerina.

Sovietų Sąjungoje darbininkės ir darbininkai ir jų kūdikiai nekenčia alkį ir badą, ten bedarbė galutinai panaikinta, ten darbininkų trūkumas prie įvairių darbų. Gamyba visų smarkumu auga, darbininkų gyvenimas kasdieną gerėja.

Eikime į mases darbininkų moterų—vyrų ir jaunuolių, aiškinkime ateinančio karo pavojų. Platinkime darbininkišką literatūrą tarp jaunuolių ir suaugusių. Dalyvaukime visose demonstracijose, kurios rengiamos po Komunistų Partijos vadovybe. Įtraukime darbininkų plačias minias į tą būtiną kovą, nes tik suvienytomis spėjomis ir neatleidžiančia kova galėsime sustabdyti karą.

—Petriškietė.

Sveikinimas Lietuvių Darbininkų Suvažiavimui

Brangios Draugės:—

Jūs laikote savo revoliucinės organizacijos suvažiavimą svarbiame momente. Amerikos imperialistinė buržuazija su didžiausiu padūkimu puola proletariatą. Milionai darbininkų be darbo, milijonai nepilną laiką dirbančių, numušta darbo motestis ir t.t.

Po visą šalį siaučia teroras, reakcija neturi ribų. Revoliucinės proletariato organizacijos, unijos, draugijos ir avangardas proletariato kovų, Amerikos Komunistų Partija, terorizuojamos. Kratos, areštai, sumušimai, lynčiavimai ir išsiuntimai—deportavimai ir kalėjimai, tai Amerikos demokratijos perliai.

Amerikos imperialistinė buržuazija, sykiu su Francija, Anglija, Japonija, pasiutusiai gincluojasi, eina užkulisinės diplomacijos derybos, kaip ir kokiu būdu apgaulinėt darbo mases ir, po priedanga apsigynimo, užpulti ant pasaulio proletariato tėvynės SSRS ir ją paskandinti kraujuose.

Iš antros pusės, Amerikos proletariato ir biednesniųjų fermerių žymus pakairėjimas, klasių kovos aštrėjimas. Tie dideli streikai, demonstracijos, mūšiai su policija, liūdiąja Amerikos proletariato pasiryžimą stoti į kovą dėl savo teisių apgynimo—būvio pagerinimo, dėl kovos už Sovietinę Ameriką, už Sovietų Respublikų apgynimą.

Klasių kovai aštrėjant, bolševizuojasi revoliucinio proletariato eilės, valosi nuo svetimo elemento, kuris trukdo tą kovą. Per ilgus metus "veikė ir dirbo" visokio plauko oportunistai Amerikos Komunistų Partijos eilėse. Bet, paaštrėjus klasių kovai, kada Kominternas ir partija užaštrino veikimą, kada kiekvienas, ne tik Komunistų Partijos narys, bet ir šiaip revoliucinis darbininkas ir darbininkė, turi eiti į mases, dirbti su jomis ir vesti jas į kovą, pagal nurodymus Komunistų Partijos—sykiu su paaštrėjimu klasių kovos, dalis oportunistų bėga iš Komunistų Partijos eilių. Jie dumia lauk po įvairiomis priedangomis, tai nervų suirimu, tai nesveikata, bet tikrenbėje nusigandę klasių kovos ir aštrėjančios reakcijos, kaip žiurkės iš po degančio svirno pradėjo bėgti. Vieni bėga iš partijos, kiti likosi partijoj, kad ją "taisyti" iš vidaus—užkariauti ją ir kontroliuoti ir vesti ją taip, kaip to reikalauja smulkiaburžuazinė ideologija, žodžiu sakant, vesti oportunisto keliu į menševizmo balą...

Prūseika, Butkus, Strazdas ir kompanija atvirai išėjo prieš partiją, bet kad pasirodyti darbininkų masėms, būk esą komunistais ir eina su partija, surado bauba: "Meš einame prieš Bimbą ir bimbizmą, o ne prieš partiją." Tai kiekvieno oportunisto ir renegato argumentas. Čia, Sovietų Sąjungoj, kontr-revoliucinis trockizmas taip argumentavo iš sykiu—"mes priešingi Stalino politikai-diktatūrai" ir t. t.

O vėliau pasirodė kas kita... Kontr-revoliucinis prūseikizmas-butkizmas jau ne sykį parodė savo kontr-revoliucines iltis, išstodami ne tik prieš lietuvių komunistų Centro Biurą, bet ir prieš partiją.

Vogdami išdus, skaldydami lietuvių darbininkų revoliucines organizacijas, provokuodami Laisvę gavime iš Maskvos paramos, šmeiždami Amerikos Komunistų Partiją ir lietuvių frakciją ne tik per savo kontr-revoliucinę Klampynę, bet ir prakalbose, surengtose bendrai su tautiniais ir social-fašistiniais elėmentais—tie renegatai ant tiek toli nuėjo, kad jiems pasiliko tik vienas kelias—kontr-revoliucijos kelias: su menševizmu-fašizmu. Vidurio nėra, arba su Kominternu ir jo sekcija Komunistų Partija, arba prieš—su menševizmu-fašizmu.

Draugės, kurios esate tų renegatų suklaidintos, kaip revoliucionierės ir komunistės, prisipažinkite prie klaidų prieš savo kuopelę, grįžkite į partiją ir po vadovyste Komunistų Partijos jungkite visas savo revoliucines jėgas kovoję dėl savo klasės reikalų, dėl Sovietų Amerikos, dėl apgynimo pasaulio proletariato tėvynės SSRS nuo imperialistų užpuolimo.

Draugės delegatės! Jūs suvažiavote svarstyti savo revoliucinės organizacijos reikalus. Mano linkėjimai dėl jūsų tolimesnės/revoliucinės kovos yra tokie:

- 1) Po Amerikos Komunistų Partijos vadovybe kovokite ir laikykitės tvirtai visų revoliucinių jėgų vienybėje.
- 2) Organizuokite ir traukite į savo eiles visas lietuves darbininkes iš fabrikų ir dirbtuvių.
- 3) Aktyviai dalyvaukite tarptautiniame klasių kovos lauke (netik lietuvių siauram ratelyje).
- 4) Nelaukiant nieko, dėkite pastangas lavinimuisi, kad susipažinti su maksizmu-leninizmu, kaip teorijoj, taip ir praktikoj.
- 5) Prasilavinusios draugės iš fabrikų ir dirbtuvių turi stoti į Amerikos Komunistų Partijos eiles.
- 6) Būtinai turi aktyviai dalyvauti kasdieninėse darbininkų klasės kovose: streikuose, demonstracijose, susirinkimuose ir tt.
- 7) Remti materialiai ir moraliai Amerikos komunistinę spaudą—Daily Worker, Working Woman, Laisvę, Vilnį ir Darbininkę.
- 8) Gerinti mėnraštį, Darbininkę. Daugiau raštų iš fabrikų ir dirbtuvių, apie darbininkų klasės kovas, apie bedarbių kovą, apie įtraukimą į kovą ir organizavimą negrų proletarų, apie kovą su baltuoju šovinizmu, apie kovą prieš fašizmą ir social-fašizmą, kovą su oportunistu ir renegatais.
- 9) Išvystyti savikritiką, be jokių ypatisimų; padarytas klaidas bei nukrypimus reikia bolševikiškai kritikuoti, nežiūrint kas tą padarytų "brolis ar sesuo."
- 10) Oportunistus ir renegatus,

dezorganizuojančius ir skaldančius revoliucines jūsų eiles, be pasigailėjimo vyti laukan iš revoliucinių organizacijų.

11) Remti Lietuvos Komunistų Partiją kaip moraliai, taip ir materialiai: aukomis, užsiprenumeruoti spaudą, Balsa, Komunistą ir t.t.

12) Remti Lietuvos politinius revoliucinius kalinius kaip aukomis, taip ir moraliai—protestais prieš terorizavimą...

13) Sekti ir popularizuoti S.S. R.S. socialistinę statybą, platinant ir užsiprenumeruojant Priekalą ir Raudonąjį Artoją.

Keletas Žodžių Apie Mūsų Socialistinę Statybą.

Šiomis dienomis vieno iš didžiausių Maskvos fabrikų, vardu d. Stalino (auto fabrikas), darbininkai išleido atsisaukimą į visus SSRS darbininkus, valstiečius, kolektyvus ir Sovietų ūkius, kreipdamiesi, kad darbininkai ir visi Sovietų piliečiai juos paremtų su prašymu valdžios, kad valdžia išleistų, užbaigimui 5 metų plano per 4 metus, paskolą. Visos šalies darbininkai, valstiečiai ir tarnautojai į tai atsiliepė ir valdžia išleido 3 milijardus ir 200 milijonų rublių paskolą dėl užbaigimo penkių metų plano per keturis metus.

Darbininkai su didžiausiu entuziazmu dirba socialistinės statybos darbus. Statome naujus fabrikus ir dirbtuves, plečiame senus fabrikus, tiesiame gelžkeilius, kasame kanalus, jungiančius upes vieną su kita. Statome visą eilę elektros stočių; miestus senus perstatome ir nauji statosi.

Žemės ūkis persiorganizuoja visai ant naujų socialistinių pamatų. Jau suvirš 60 nuoš. visos šalies žemės ūkio kolektyvizuota. Beraščiškumas baigiamas naikinti-likviduoti. Bedarbė likviduota. Vyrai ir moterys lygūs draugai darbe. Tik šeimynoje seni prietarai dar neišnaikinti, moterys sykais dar turi valgi gaminti, skalbti, vaikus žiūrėti, bet kas dieną ir tas trūkumas mažinamas. Atsidaro fabrikai-viryklos valgiams virfi, vaikų lopšeliai, darželiai, fabrikai-skalblyklos ir t.t.

Nemanykite, brangios draugės, kad pas mus nėra trūkumų ir sunkenybių. Mes pergyvenome ir pergalejome daugybę sunkių valandų ir daugybę dar priešais mus stovi, bet su pagalba socialistinių lenktynių ir udarniais tempais visas kliūtis pergalėsime. Mes turime daug priešų. Pasaulio imperialistinė buržuazija kiekvieną valandą rengiasi ant mūsų užpulti ir sutrukdyti socialistinę statybą, o namie bužės, prieš dvesimą, veda mirtiną kovą: padega kolektyvus, leidžia provokatoriškas paškalas, užmuša partijos ir Sovietų valdžios geriausius aktyvistus-darbuotojus ir t.t. Bet mes juos sunaikinsim...

Veliju draugėms geriausio pasisekimo suvažiavimo darbuose, o taipgi ir Amerikos proletariato revoliucinėj kovoj!

Tegyvuoja Amerikos Komunistų Partija, revoliucinio proletariato kovos vadas!

(Tęsa ant 3-čio pusl.)

ŽIAURIAI IŠNAUDOJA DARBININKES

EASTON, PA. — Jau metai, kaip Shapiro & Son Curtain Corp. kompanija atkraustė (atmufino) mašinas iš New Yorko ir uždėjo dirbtuvę Eastone. Šioj dirbtuvėj siuva firankas ant langų ir durų. O kartais siuva užtiesalus ant lovų ir užvalkus paduškaitėms. Bet daugiausiai siuva firankas. Pirmiau dirbo suvirš šimtas darbininkių. Didžiuma darbininkių — jaunos mergaitės, o suaugusių ir vedusių moterų — labai mažas skaičius. Lietuvių dirba penkios mergaitės ir dvi vedusios moterys, kelios vengrės ir italės, o daugiausiai, tai, kaip jos pačios save vadinasi, amerikones.

Dirbdavo po devynias valandas į dieną, o subatomis iki pietų. Algos kelios gaudavo po \$7 ir \$8 į savaitę, o kitos visos po \$5 ir \$6 į savaitę. Nors alga maža, bet paskutiniu laiku nebuvo galima darbo gauti ir čia, nes yra daug šeimynų, kurioms "county" duoda "pašelpą" per labdaringas draugijas. Tai tokių šeimynų moteris ir mergaitės tos draugijos stengiasi įprašyti į darbą kur nors, mat, kaip darbą gauna, tai nereikia duoti "pašelpos."

Paskutiniu laiku gaudavo darbą tik tos, kurioms "Social Service" paprašydavo. O bosas, žinodamas, kad tos moterys, bado verčiamos, turi dirbti už tiek, kiek jis duos, pasinaudoja jų biednumu ir tokioms darbininkėms moka \$4.50 į savaitę. O iš tos algos reikia pragyventi visai šeimynai. Galima lengvai suprasti, koks gali būti gyvenimas tokių šeimynų.

Kaip buvo daug darbo, tai versdavo dirbti viršlaikį subatomis. Turėjom dirbti nuo ryto iki 4 arba 5 val. po pietų nevalgę, be jokios pertraukos. O dirbant valgyti uždrausta, tai turėjom kęsti alkį per visą dieną; kartais taip jau nusilpdavom, kad net akyse pasidarydavo tamsu, ir vos parvilkdavom kojas namon. Bet vieną kartą pasikalbėję nutarėm prašyti, kad duotų 15 minutų laiko pavalgyti kiekvieną subatą, kada dirbsime viršlaikį. Nors tas bosui nepatiko, bet davė 15 minutų pavalgyti. O paskiaus, katros turėjo drąsos, pradėjo prašyti, kad bosas pridėtų algos. Bet veltui prašymas, algos nepridėjo. Bosas pasakė, kad duos dirbti nuo šmotų, ir kad visos daug uždirbs.

Visos darbininkės linksmos liko, kad daug uždirbs, ir su didžiausiu džiaugsmu laukė to "didelio" uždarbio. Mergina, kuri paskirta kaipo prižiūrėtoja, padalino po 6 firankas ir pasakė, kad prasidės darbas nuo šmotų. Visos skubinom, kiek galėjom, kad tik greičiau pasiūti. Prižiūrėtoja užsirašė, kiek laiko ėmė pasiūti. Ir nuo to laiko atnešdavo firankų po šimtą porų ir įsakė susirašyti, kiek pasiūsim per dieną. Bet nei viena nežinojom, kiek bus mokama už šimtą, tai visoms buvo žingeidu, kiek uždirbsime.

Atėjus algos dienai, gavom algos tiek, kiek visuomet. Tai pasirodė, kad dar nedirbom nuo šmo-

tu, o mūsų spėkos tik buvo bandomos ir mokestys nustatomos. Pradėjus dirbti ant antros algos, prižiūrėtoja padalino korteles, ant kurių buvo pažymėta, kiek už kokias firankas mokės. Ir pasakė, kad darbas nuo šmotų prasidės nuo šios dienos.

Kainos nebuvo vienodos, kadangi buvo įvairių madų firankų. Už tas, kurias siuvom tą dieną, kaip pradėjom dirbti nuo šmotų, mokėjo už šimto firankų pasiūvimą po 40, 50, 60 ir 70 centų. Darbininkės, pamačiusios, kiek mokės, visos nuliūdo, nes gerai žinojo, kad neuždirbs nei 5-kių dolerių į savaitę. Kaip ten nebus, bet pradėjom dirbti nuo šmotų.

Kurios darbininkės turėjo naujas mašinas, nelabai gėdavo, tai dar pusė bėdos. O kurios turėjo senas mašinas, tai toms visai prastai; mašinos genda, siūlai kas kelios minutės trūksta, tik verk ir verk į adatą. Mašinų taisytojo reikia ilgai laukti, nes jis irgi turi tiek darbo, kad joku būdu negali paspėti padirbti. Darbininkės, belaukiant taisytojo, nerimauja, rūpinasi, kankinasi, kad laikas eina veltui, ir nieko neuždirbs. Kartais taip susinervuoja, kad net rankos pradeda drebėti, galva skauda iš to neramumo, kad negalima greitai pasiūti.

Ir taip per dieną siuvom su didžiausiu nervų įtempimu, skubinom, kad šiek tiek uždirbti. Atėjo ir vakaras, laikas eiti namo. Skaitom, kiek mes uždirbom. Ogi vienos uždirbom 40c, antros 50c, trečios 60c, o kelios po 70 centų per visą dieną. O tos mergaitės, kurios dirbo prie sudėjimo firankų, uždirbo po 18 ir 15 centų per dieną.

Pas visas darbininkes pasirodė didelis neužsiganėdinimas tokiu uždarbiu. Antrą dieną uždirbom dar mažiau, nes reikėjo darbo laukti. Trečią dieną pradėjom kalbėtis, jog reikia prašyti, kad daugiau mokėtų. Bet nebuvom gerai susitarusios, ko prašysim. Tai nuėjė pas bosą, vienos prašė, kad atgal būtų duodamas darbas nuo dienų, antros skundžiasi, kad turi užlaikyti šeimynas, o tiek uždirbdamos joku būdu negalės pragyventi. Bosas pasakė, kad jis nieko negali padaryti, kad turime laukti, kol kompanas Gudmanas atvažiuos iš New Yorko, tai gal ką pataisys. Bet tą dieną dirbom tik porą valandų ir liepė eiti namo. Ant rytojaus išdirbom irgi apie porą valandų, ir pasakė, kad eiti namo ir neateiti, kol pašauks.

Lig šiol pašauktų mergaičių jau dirba apie penkiolika.

Išrodo, kad suaugusių ir vedusių moterų nešauks atgal į darbą. Manoma, kad sušauks tik jaunas mergaites, nes jas daug lengviau galima išnaudoti.

Darbininkės moterys ir jaunos mergaitės! Mes matom, kad mūsų gyvenimas kadieną darosi sunknis. Pirmiau mes stebėjomės, kad Chinijos ir kitų pavergtų tautų darbininkės moterys yra labai išnaudojamos. Tačiau, šiandien

REFLECTING

It is now the seventh month that I am laid up in the sanatorium. They were not happy, fleeting months but long and dismal. The inactivity thrust so suddenly upon me was unbearable at times, but there was no other alternative than to submit to my surroundings. Now I am able to write a little so I will tell you about a few things which I believe will interest you.

Concerning the Employees

Since the beginning of this year their salaries have been cut 15 per cent. One maid told me that she is earning less now than she did when she was first employed at this place 14 years ago. There are many of the workers there who only receive about 5 dollars a week with their board.

Last month about 40 employees were discharged—in the claim of depression. They (the management) say that the cottages are vacant and that the workers are no longer required. Yes the cottages are empty, but the city is full of patients, full of poor sick workers who cannot afford the enormous price of \$35 to \$65 a week. Even at the cottage, where I stay, it is \$15 a week and with incidentals extra it amounts to about \$20 to \$25 a week.

In cutting the wages of the employees and laying off some, the price of the cottages are not lowered. The management must think the depression does not reach the patients only the sanatorium. Instead of lowering the prices, so that poor workers could cure, they rather close up half of the place and lay off the help.

How different it is in Soviet Russia where the workers are sent to sanatorium and get medical attention free and where there is no need of worry—while here when a patient no longer can afford to pay, he is politely told to leave and when he leaves, where is he to go? Home to the city to become a burden to their families. And in the crowded city the disease, finding favorable conditions to thrive in, spreads quickly. If the patients are lucky they might get into a state or county institution. But it takes so long at times that the case is helpless when the place is secured.

However the patients and the employees do not consider the question from a logical viewpoint. When speaking to them about the present times, they blame it on the depression—the depression causes the patients to go home, for the workers to

be laid off, for the place to close. But they do not consider the source of the depression—they say the "Republicans are at fault—everything will be fine when the democrats are nominated." And when you try to explain to them that it is the capitalist system which is at fault—that there is plenty of food and clothing and shelter for all—that the means of production and consumption are in discord they look at you and tell you "you are all wet and maybe a radical" and leave you and refuse to talk with you.

Sometimes as I lay there I wonder how much longer will it take the workers to understand that it is in their power to change the present order of existence.

Aldona Kazokytė.

MONTREAL, CANADA

Liepos 1 d. įvyko LDSA 145-tos kuopos susirinkimas d. Miknienės, pirmininkės, bute. Negalima per daug pasidžiaugti narių kiekybe, bet kurios priklauso mūsų kuopoj, rimtai susirūpinę kuopos reikalais ir narių daugėjimu. Draugas Kilkevičius pasakė trumpą, bet labai turiningą darbininkiškos idejos prakalbą ir pasižadėjo ant kiek galėdamas padėti organizuoti.

Tiesa, galiu pasakyti, dabar esame dar visai silpnos organizuotume. Labai reikalinga iš draugų paramos susistiprinimui. Pageidautina, kad draugai prirengtų daugiau prakalbų apibūdinančių organizuotumo reikšmę, nes daug mūsų draugų turi nusenusį galvojimą, kad čia Amerika auksuotoji, kad ateis gerieji laikai ir gyvensime poniškai. Su tokiomis pat mintimis ir aš atvažiauju į Kanadą, bet pamačiau, jog apsi-vyliau. Dabar, priklausydama darbininkiškoj organizacijoj ir skaitydama darbininkių laikraštį, tikrai gaunu platesnį akiratį ir suprantu, kad niekas mums nepagerins būvio, kaip tik patys darbininkai. Tik bendromis jėgomis prašalinsime tą supuvusią sistemą. Ir kuo geriau darbininkų laikraščius įvertinsim ir paskleisim, tuo greičiau susiprasim, susiorganizuosim ir tuo greičiau sunaikinsim tą dvokiančią sistemą. Draugės, stovim į LDSA organizaciją ir skaitykim Darbininkę, tai nekentėsim dvasios skurdą.

145 Kuopos Narė..

Sveikinimas Lietuvių Darbininkių Suvažiavimui

(Taša iš 2-ro pusl.)

Tegyvuoja pasaulinė revoliucija ir jos štabas Komunistų 3-čias Internacionalas!

Su Komunistiniais linkėjimais, jūsų

Julius Daubaras.

mūsų padėtis ne geresnė. Stokime į kovą prieš išnaudotojus, nes tik kovodamos pagerinsime savo ir visos darbininkų klasės būvį. Organizuokime revoliucines darbo unijas ir kovokime organizuotai. Petriškietė.

GRIEŽTAI REIKALINGA TAISYTI ORGANĄ — Iš LDSA 144-tos Kp. Veikimo

Esant toliau nuo LDSA Centro ir nedalyvaujant šios organizacijos suvažiavime, kol kas negalima numanyti, kokia nuomonė pravesta ir galutini tarimai padaryti dėl pakeitimo Darbininkų Balso, kurio ir vardas suvažiavime nutarta pakeisti į Darbininkė. Buvusį D. B. paėmus skaityti, darosi neįtikinamai. Tasai laikraštukas, rodos, būtų ne pačių darbininkų vedamas. Jau ne vien tik tos draugės moterys, kurios iš kolonijų rašinėja žinutes, bet ir pati redakcija priprato nesilaikyti komunistinės linijos laikraščio vedime, nesistengia Darbininkų Balsą padaryti gyvesniu ir naudingesniu.

Štai faktai: Korespondentės iš daugelio miestų taip priprato rašinėti į D. B. apie LDSA kuopų susirinkimus, kad net daugelis tų korespondencijų kas kart užvardinta antrašte — "Iš LDSA Kuopos Susirinkimo." O tuo pačiu sykiu permažai rašoma iš kovos lauko. Tiesa, kad negalima užginti rašinėti žinutes iš kuopų susirinkimų. Taip reikia ir naudinga, jei būna parašyta trumpai ir svarbiausieji tarimai liečiant judėjimą, o ne vien parengimų "būstinimas." Bet įprotis tas korespondencijas užvardinti vien iš kuopos susirinkimo, tai jau per daug nuobodus dalykas skaitytojams.

Draugės turėtų pasvarstyti, kodėl tą seną įprotį nepameta. Nejaugi šiuo laikotarpiu negalima surasti ką svarbaus parašyti iš taip sukuriams bėgančio, tartum karštyj verdančio, kunkuliuojančio klasių kovoj darbininkų gyvenimo, o ne vien iš susirinkimų? Nejaugi rašant iš darbininkų gyvenimo negalima surasti tam tinkamą ir antraštę ir tik pabaigoje, jei jau būna svarbu, pažymėti ir iš LDSA kuopos susirinkimo? Tą viską, rodos, visi gerai numatome, kad dabartinis rašinėjimo įprotis ne tik nenaudingas, bet ir kenksmingas. Laikraštukas pasidaro senovinis, be keliančios dvasios skaitytojui, nepatraukiantis skaityti, ypatingai ne narėm.

Kitas dalykėlis, tai išgyrimai vienos ar kitos narės be galo ir krašto. Išvažiavo narė į Lietuvą — giriama: apledo dėl kokių priežasčių veikimą — giriama; atliko kokį komisijos darbą — giriama. Ar taip reikia? Ar tas naudinga? Taip, kaip kada reikia narsę pagirti, jeigu jos yra pilnai tos "garbės" užsipelnusios. Daleiskime, draugės mokėjo vadovauti darbininkų demonstraciją; tinkamai nukalbėjo darbininkų masinėje susirinkime; diskusijose mokėjo numaskuoti priešus, pateko į kalėjimą už skleidimą literatūros, ar tai už abelną aktyvų veikimą. Šitokios draugės vertos girti, nes užsipelno.

O kurios kur nors išvažiavo, tai jų privatinis dalykas. Kitos, kurios atliko tinkamai organizacines pareigas, dar nieko nebūtų galima pasakyti už jų pagyrimą, bet ir tai tankiai pasitaiko taip: kuomet kokį narę korespondentės pradeda

be susimylėjimo išgirti, tartum tai būtų "karūna" ant galvos uždėta, ir po kiek laiko jau negalima susikalbėti, vien už perdidelį išgyrimą. Darbininkų laikraštis nėra tam, kad narės save išsigirtų, jog jos veikia, bet tam, kad masės su jo pagalba šviesti ir organizuoti kovai prieš siurbėles-išnaudoto-

Paskutinis dalykas, su kuriuo niekaip negalima sutikti, tai apskričių protokolai. Visos draugės gerai žino, ką ir pati redakcija gerai mato, bet nesistengė prvesti tinkamą liniją su talpinimu apskričių konferencijų protokolų. Tie protokolai neturėtų būti margi delegačių pavardėm, kaip yra dabar. Juk revoliuciniam judėjimui nėra svarbu, kokiom pavardėm draugės atvykę iš vienos ar kitos kolonijos dalyvavo konferencijoj. Svarbu tas, ką draugės apskričių konferencijoj nutarė dėl tolimesnio veikimo.

Dabar, kada nori žinoti, kas vienoj ar kitoj konferencijoj yra nutarta, tai dar reikia čielą litaniją vardų perskaityti iki surandi pačioj pabaigoj apie tarimus. O kodėl neįvesti paprotį parašyti protokole, kad iš tos kolonijos nuo kuopos dalyvavo tiek draugių, iš kitos tiek, ir pakanka. Tada protokolai pasidarytų trumpesni, pasidarytų daugiau vietos kitiems raštams ir būtų smagiau peržiūrėti, kas konferencijoj tarta.

Gal kai kurios draugės pamąnys, kad šis rašinėlis kam tai tikslu yra taikomas, arba kodėl jau taip norima suvaržyti rašėjas nuo rašymo laisvai, kas ant minties išpuola. Tačiau, jeigu draugės rimtai pasvarstys, tai pamatysime ir prisipažinsime, kad tokie raštai darbininkų laikraštelyje neneša nei jokios naudos, vien tik padaromas nuobodžiu ir mažai vertės turinčiu. Nes neesančios LDSA narėmis sako: "Jame nieko naudingo nerasi, tik pačių savęs išsigarsinimas ir viskas." Ar netiesa? Aišku, kad taip.

Darbininkės moterys nėra kokios fanatikės ir joms nėra svarbu save garsinti, kad jos viena ar visos moka gerai veikti. Tos moterys, kurios jau LDSA organizacijoj, jom rūpi ir turi rūpėti gyri darbininkų reikalai. Tad reikalas vesti ir savo organą, kad jis būtų patraukiantis skaitytojus, kad jis užinteresuotų ir tuos darbininkus, kurie nesupranta klasių kovos, kad užinteresuotų ir tas moteris, kurios nėra Lietuvių Darbininkų Susivienijime, ir kad joms su juo būtų galima nušviesti verdanti kova prieš kapitalizmą. Be to, galima paimti kaip pavyzdį Daily Worker arba kad ir Working Woman, ten randam taip, kaip šiame rašinėlyje suminėta. Todėl taisykim organą. Rašykime žinutes iš klasių kovos lauko, padarykime jį gyvu, tikrai revoliuciniu darbininkų moterų laikraščiu.

— Vikutis.

TORONTO, Ont.—Liepos mėn. 12 d. buvo kuopos pusmetinis susirinkimas. Nors susirinkimas buvo pusėtinai skaitlingas, bet keleto draugių nebuvo. Tas nelabai gerai. Reikia visom dalyvauti susirinkimuose.

Susirinkime daugiausia kalbėta apie Kanados darbininkų reikalus, jų kovas. Išrinkta viena delegatė į Kanados Darbininkų Lokalių delegatų konferenciją. Tokios konferencijos atsibus kas mėnesį. Apkalbėta politinių kalinių šelpimas. Išrinkta komisija pranešė, kad renkanti aukas. Viena iš kuopos draugė pridavė \$1.60 surinktų aukų. Nutarta, kad kas mėnesį sukelti po 2 dol.

Parengimų komisijai pranešus, kad nuo pikniko liko keletas dolerių pelno, nutarta paaukoti The Workeriui 2 dol. ir Darbininkų Žodžiui, kuris bus išleistas Kanadoj, 5 dol.

Nutarta, kad jokių parengimų vienoms nelaikyti, bet sykiu su ALDLD kuopos parengimais.

Kadangi ši mėnesį Kanados imperialistai laikys Ottawoj imperial konferenciją aptarimui, kaip geriau suversti visą krizio našta ant darbininkų pečių, kaip geriau prisirengti prie užpuolimo ant Sovietų Sąjungos ir bendram darbininkų judėjimo sukriūšinimui, tai Kanados darbininkai šaukia savo darbininkų ekonominę konferenciją Ottawoj, kad užprotestuot imperialistų pasimojimus ant darbininkų klasės, kad numaskuoti jų kruvinus darbus. Norėta pasiusti vieną delegatę ir nuo LDSA 144 kuopos į tą konferenciją. Kadangi neatsirado draugių, kurios galėtų taip toli važiuoti, tas neatsiektą. Bet draugės išreiškė norą būti su tais darbininkais, kurie remia tą konferenciją.

Darbininkų ekonominė konferencija bus pirmą dieną rugpjūčio. Visos Kanados darbininkai parems konferenciją demonstraci-

jose, kurios bus po visus Kanados miestus.

Sekantis kuopos susirinkimas įvyks rugpjūčio 9, antradienį, Draugijų Sąryšio kambaryj, 8 val. vakare.

Visos draugės turite būtinai atsilankyti.

Kp. Korespondentė.

BINGHAMTON, N. Y.

Liepos 7 d., Sokolovna svetainėj, įvyko prakalbos, kurias rengė K. P. rinkimų kampanijos Bendro Fronto Komitetas. Kalbėtojum buvo d. Amteris, Komunistų Partijos kandidatas į New Yorko valstijos gubernatorių. Jo prakalbos paklausti prisirinko gana daug žmonių ir ramiai užsilaikė. Išų padengimui surinkta \$21 su centais.

Liepos 8 d. Amteris kalbėjo atvirame ore prie teismabučio (Court House). Ten klausovų irgi buvo daug. Ir stebėtina tas, kad veik visi išbuvo lig galo. Šias prakalbas rengė Bedarbių Taryba. Aukų surinkta apie \$7. Reikia pasakyti, kad d. Amteris abejoje savo prakalbose labai gerai dėstė darbininkų klasės išnaudojimo priežastis ir kvietė visus stoti į Kompartiją ir balsuoti už Kompartijos kandidatus.

Tai dėl šių dviejų prakalbų LDSA 23-čios kuopos susirinkimas negalėjo įvykti, nes narės turėjo dalyvauti jose.

Sekantis LDSA 23-čios kuopos susirinkimas įvyks ketvirtadienį, 4 d. rugpjūčio, pas d. O. Dzdulionienę, 111 Bernice St., Johnson City, N. Y. Pradžia 7:30 val. vakare.

Draugės, šis susirinkimas bus svarbus. Nepamirškite, kad su 1 d. rugpjūčio prasideda didžiulis LDSA vėjus už gavimą naujų narių, tad visos turime susidomėti tuo taip svarbiu reikalu. Sukruskime visos ir leiskimės darbanbudavoti ir auklėti mūs masinę organizaciją.

Kp. Koresp. O. Š. Girmienė.

Ada Wright Europoj

Moterys Privertė Duoti Nors Menką Pašalpą

Dviejų Scottsboro jaunuolių motina, Ada Wright, su TDA sekretorium, Louis Engdahl, keliauja po didesnius darbininkų centrus, organizuodama mases darbininkų kovon už apgynimą Scottsboro vaikų. Įvyko daugybė masinių demonstracijų Vokietijoje, Anglijoje, Norvegijoje ir kitur. Visur darbininkai pasitiko kovojančią motiną Wright su didžiausiu entuziazmu.

Būrys bedarbių moterų užklupo labdarybės raštinę, po No. 311 Lenox Ave., New Yorke, kur socialistų partijos vadovė Mrs. Freeman yra vedėja. Nors poniulė pasišaukė policiją, tačiau demonstrantė išreikalavo po \$3 labiausia suvargusioms šeimynoms. Masiniais reikalavimais darbininkės viską gali atsiekti.

L D S A 3-čio Apskričio Veikimo Programa

Paastrėjus ir tebeastrėjanti klasių kova reikalauja iš darbininkų organizacijų didesnio ir geresnio veikimo, kad stropiau organizuoti, geriaus šviesti lietuvius darbininkus. Delto ši LDSA III Apskričio konferencija priima sekantį veikimo programą:

Vienas pačių svarbiausių klausimų dabar prieš mus stovi, tai rinkimai. Konferencija pilnai užgia Komunistų Partijos kandidatus ir ragina visas kuopas uoliai dalyvauti rinkimų vajuje. Sekmingesniai to darbo vedimui konferencija ragina kuopas:

1. Kuopos turi išrinkti komisiją rinkimo parašų ant peticijų, uždėjimui Partijos kandidatų ant baloto.

2. Komisijos turi dirbti bendrai su kitoms organizacijoms rengimui mitingų gatvėse ir kitur, taipgi rūpintis platinimu Partijos platformos ir kitos rinkimų vajujaus literatūros.

II

Visos kuopos privalo turėti komitetus geresniai vedimui Vilniaus vajujaus darbo. Šie komitetai turi rūpintis:

1. Gerai suorganizavimui naujų skaitytojų.

2. Platinimui pavienių dienraščių numerių.

3. Teikimu juo daugiau žinių dienraščiui.

Šis komitetas gali būti ir abelnai spaudos komitetas, vedantis platinimą Darbininkės, The Working Woman, Laisvės ir kitų mūsų laikraščių.

III

Labai svarbus—vaikų organizavimas į Young Pioneers—darbas visai nevedamas. Kiekviena kuopa turėtų ir šiam darbui parinkti veiklias drauges, kurių pareiga:

1. Organizuoti lietuvių darbininkų vaikus į Pionierių organizaciją.

2. Gauti skaitytojų Pionierių žurnalui New Pioneer ir kitaip jį platininti.

3. Veikti bendrai su Pionierių direktoriais ir kitais tam tikslui komitetais.

Visos kuopos turėtų bendrai veikti su Moterų Darbininkų Federacija ar kitu vardu panašiom organizacijom. Reikia išrinkti delegates į miestų ir kitas konferencijas. Ir tos delegatės, ar specialiai išrinktas komitetas, turi tampriai surišti kuopą su tarptautiniu vietos veikimu.

Visos kuopos turi platininti darbininkų laikraštį *The Working Woman*. Tas būtinai, patraukimui amerikonių darbininkų organizuotis, kovoti.

Mūsų kuopos, kur nėra jokios darbininkų organizacijos,

turi būti branduoliu abelnai sąmoningų darbininkų judėjimui, traukimui amerikonių darbininkų į kovą ir organizaciją.

V

Lavinimasis pas mus veikia visai užmiršta. O tai kenkia mūsų darbui. Kaip Leninas sakė: Be geros teorijos, negali būti geros praktikos. Konferencija delto ragina kuopas:

Kur jau yra savitarpinio lavinimosi mokyklėlės—kuopos narės turi jose dalyvauti, kur jų nėra — steigti jas, arba duoti iniciatyvą kitoms mūsų organizacijoms bandrai steigti savitarpinio lavinimosi klesas.

2. Rūpintis juo daugiau paskleisti marksistinės-leninistinės literatūros tarp savo narių ir abelnai darbininkų.

VI

Nuo susirinkimo gyvumo, konstruktyvumo daug priklauso abelnas darbas ir palaikymas narių organizacijoje. Susirinkimuose turi būti padaryta peržvalga viso mėnesio darbo ir užgirta kas gerai, kritikuojama ir taisoma kas negerai. Reikia padalinti darbas tarp visų kuopos narių. Čia išrinkimas įvairių komisijų kaip tik ir pasirodo naudinga. Kiekviena komisija duoda trumpą raportą apie savo darbą.

Į komisijas reikia įtraukti juo daugiausia narių. Nepartina vienai narei jeiti į kelias komisijas, kuomet kitos nėra nė vienoj.

Reikia turėti pasitikėjimo naujom narėm. Jei jos ko nežino—patarti joms. Bet jokiu būdu neleistina neprileisti jų prie darbo tik del to, kad nepatyrę.

VII

Kuopos valdybos, ant kiek galima, turi padėti visoms komisijoms darbe, prižiūrėti jų veikimą. Pasitarti prieš susirinkimą ir sudaryti gerą susirinkimui tvarką, kad jame nebūtų bereikalingo laiko eikvojimo.

Nuo gero prisirengimo valdybų priklauso susirinkimų tvarka ir konstruktyvas. Reikia kiekvienu svarbiu reikalu pasitarti tarp savęs ir bent su tom komisijom, kurios tuo tarpu veda svarbų darbą, kurios daugiau dirba. Tai galima padaryti atėjus į susirinkimą anksčiau bent pusvalandį.

Visos kuopos narės turi būti susirišę su kitų vietos darbininkų organizacijų veikimu, ypač su komunistinėm organizacijoms.

Geras veikimas pakels mūsų organizaciją, patrauks į ją daugiau narių.

Ponų Šunys Geriau Gyvena už Darbininkus

CLEVELAND, OHIO.—Lake Shore Blvd. apielinkėj gyvena smulkioji buržuazija, kaip tai: advokatai, daktarėliai ir krautuvių bei stambesnių krautuvių užveizdos-boseliai. Šie žmonės karšti patriotai. Jie priešingi klasių kovai, su panieka žiūri į ateivį darbininką, neapkenčia negrų. Jų moterys daugiausia priguli prie visokių pasilinksminimo kllubų. Turi mylimus šunelius ir su jais daugiausiai laiko praleidžia. Namų darbas joms nerūpi, turi tarnaitę ir ta viską atlieka. O jei kuri turi kokį vaiką, tai tarnaitė jį augina, o ponai tik instrukcijas duoda.

Dykaduonės, kurios neįstengia tarnaitę samdyti, tai samdo darbininkę už porą dolerių dienai, kuri visos savaitės brudą apvalo. Kitur net po 10 valandų prisieina išdirbti už tą porą dolerių ir vieną valgį dienoj, ką nuo ponų ir jų šunų atlieka. Jos savo šunim geresnį maistą parūpiną, negu darbininkei. Man teko pas vieną ponitę valgyt 4 dienas išgulėjusį valgį, o šunim pagamina geriausį, iš šviežios mėsos. Nei viena darbininkė moteris savo kūdikių taip neaprupina, kaip kad šios ponios šunelius.

Ponios paežeriu vedžiojasi savo šunelius. Pačios maudosi, kaitinasi saulėj ir šunelius sykiu su žmonėmis maudo. O jeigu ateitų į šias maudynes negrai darbininkai, tai kas žin kas atsitiktų, tuoj policija pribūtų, kad apsaugoti maudynę nuo juodo žmogaus. Šuneliai daugiau turi teisių, negu juodas žmogus. Sykių mačiau, kaip negras, Dr. Siman darbininkas, prietamsyje įsoko į vandenį, ponam namie nesant, bet greit iššokęs vėl bėga at-

gal su baime, kad kas nepamatytų. Ponai toje apielinkėje daugiausiai turi privatiškus "byčius", kai kurie net užsitvėrė, kad niekas neprietų.

Turi ir darbininkai maudynes. Miestas suteikė ne daugiau, kaip pusanthro šimto pėdų pločio. Čia susirenka šimtai darbininkų susikimšę maudosi. Į tą vietą atvesta didelė ryna "sewer pipe", kuria nuo gatvės visoks brudas subėga į ežerą, kur darbininkai maudosi.

Smulkioji buržuazija nepaiso darbininkų, priešinga jų reikalavimams, nors ir ją krizis paliečia. Yra išmestų iš darbo, kiti savam "biznyje" puola, bet neis pagelbon darbininkams, kad ir badu mirs.

Man teko kalbėtis su subankrutavusiu amerikonu. Jis sakosi geriau į ežerą šoksis, negu reikalausias iš miesto pagelbos. Viena stenografė, nesusardama darbo, sako: "pirmiau aš valgysiu iš "garbage can" (išmatų statinės) ne kaip iš miesto reikalausiu. Tik ateiviai maištus daro." Žinoma, ir jie kitaip kalbės, kada išalks ir paragaus iš "garbage can".

Gerai būtų, kad tokie "patriotai" visi į ežerą sušoktų arba prie "garbage cans" stovėtų, tai nebūtų kas pastoja kelią klasiniai sąmoningiems darbininkams. Darbininkai neturi klausyti tų buržuazijos bernų. Šalyje yra visko pilna ir niekam nėra reikalo į ežerą šokti arba išmatomis maitintis. Viskas ko reikia, tai stipriai susiorganjavus pareikalauti, kad bedarbiams būtų duodama pašalpa ir Socialė Apdrauda valstybės ir samdytojų lėšomis. Ir tą galime gauti, jei tik reikalausime.

I KOVĄ

Draugės, į kovą iš vieno reik stoti.

Gana pavieniui vaitoti, dejuoti.

Lietuvę, italę ar portugalę

Lygiai mus spaudžia kapitalo galė.

Kraugerius puošiam, jiems turtus kraunam,

Šilkais dabnam dykaduonių gaują.

Tur prisiplėšę turtų galybes

Del mūsų brolių reng' naujas skerdynes.

Dirbam nuplyšę, per dienas išalkę,

Kenčiame skurdą ir šaltį ir alkį.

Jie mumis verčia eiti į bažnyčią,

Klausyt klebono, ką kalb' mulkinycioj.

Jis išsiėdęs, liepia ponų klausyti,

Dirbt dieną ir nakti—nieko nepaisyti.

Ponų įrankį—dievą liepia mylėti,

Pinigus jam nešti, prieš juos tylėti.

Draugės, susipraskim, gana kentėti,

Reikia prieš skriaudikus kova pradėti.

Visos iš vieno, be skirtumo rasės

Kovon už laisvę darbininkų klasės.

Naikinkim vargiją-kapitalizmą,

Steigkim vienybėj laisvę-komunizmą.

Stokime drąsiai po vėliava raudona;

Komunistų Partija mūsų vadovė.

Aušra.

